

Uberettigede klager og underskriftindsamlinger
- bemærkninger til sagen af 20 oktober 2020 ved Beboerklagenævnet

26 Oktober 2020

Til

Beboerklagenævnet

Nordre Kajgade 1

Mariagerfjord Kommune

9500 Hobro

Fra

Iben Schartau Schow

Jernbanegade 55A, 2. tv

9500 Hobro

Bemærkninger til sagen vedrørende Husordensovertrædelser i brev af 20 oktober 2020, indbragt af Hobro Boligforening, hvor jeg, Iben Schartau Schow, beboer i lejemålet Jernbanegade 55A, 2. tv, 9500 Hobro, er anklaget i klager over adfærd i lejemålet herunder chikane.

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

Indholdsfortegnelse

Indledning	side 3
Udvalgte citater fra mine henvendelser 2012-2020	side 6
2012/2013 og 2019/2020:	
Beboer H, 2012	side 9
Beboer Tove Andersen 2012, 2019/2020	side 11
Pedersen	side 12
Møller	side 12
Karen Lis Hvarre 2019/2020	side 13
Lise Hansen og samlever (nr.plade CE 92080) 2020 med billeddokumentation	side 17
Min adfærd og dårlige opførsel	side 27
Andre af mine henvendelser 2012-2020	side 31
Andre beboeres adfærd accepteret af Hobro Boligforening: billededokumentation	side 35
Asbest i kælder, i tørrerum under Jernbanegade 55A billededokumentation	side 39
Hobro Boligforening	side 41
Konklusion	side 47

Indledning

”Det er jo uendelig nemt at være flere om at bagtale groft, lyve og sprede løgne, og det bliver der, og det ved I, for det har I kendskab til, og når man får den ide, at samle x-antal såkaldt underskrifter, ja, så er det ingen sag. Det er en farlig og ondskabsfuld adfærd, for det kan bringe uskyldige i alvorlig ulykke” (30 maj 2019, s. 34)

Foranlediget af uberettigede klager, hvor Hobro Boligforening accepterer to beboeres klager, fra tre enkeltstående tilfælde, hvor de to klagere tilmed får hinanden og/eller én anden til at være medunderskrivere på hændelser medunderskriverne ikke har været en del af, samt den omstændighed at disse to beboere har givet anledning til, og aktivt været medvirkende i konfliktfyldte hændelser, ingen af dem dog har haft mod til at indrømme eller skulle stå til ansvar for, samt på baggrund af mine erfaringer med Hobro Boligforening og den dokumenterede måde de har tilgået mig som beboer, når jeg har henvendt mig til dem igennem årene, i forskellige anliggender herunder flere alvorlige, har jeg følt mig nødsaget til at fremlægge mine bemærkninger til sagen på nærværende måde i en rapportlignende form, der endvidere indeholder dokumentation af forskellig art.

Efter at have boet i denne afdeling, hvor mit lejemål hører, i 9 år og 5 måneder, kommer bemærkningerne til at fylde noget der minder om en rapport, idet jeg mange gange i løbet af denne årrække har henvendt mig til Hobro Boligforening om måden jeg, og derfor også mine børn, er blevet behandlet på af en lille gruppe beboere, men i særdeleshed også af Hobro Boligforening. Henvendelser for at få hjælp. Det fik vi aldrig. Tværtimod har jeg, og derfor vi, oplevet en heksejagt, en moderne en af slagsen, med uoverskuelige konsekvenser, sådan at mange jeg ikke kender har hørt om mig, og derfor har dannet sig endog meget negative forudindtagede meninger om mig, og hvem de tror jeg er som menneske. Tilmed kan sociale medier i dag tages i brug på en sådan måde, at omfanget af hvor langt denne heksejagt har bredt og spredt sig kun kan stå hen i uhyggelig uvished. En meget alvorlig omstændighed som jeg ingenting kan gøre noget ved. Nogle af de mennesker kan jeg allerede have mødt, og andre er jeg nødt til fortsat at møde, og her tænker jeg især på anliggender i forhold til offentlige myndigheder herunder grundskole (tidligere), læge, arbejde, kommune m.fl., fordi det er steder man som borger og indbygger naturligt færdes, i sit liv. Det fører til social eksklusion. Det fører til en usikkerhed om hvem der kan være involveret i heksejagten, og hvem man i det hele taget kan stole på. Er det derfor jeg, og vi, har oplevet så

megen modstand, hvoraf jeg har dokumentation på kommunalt ansattes overtrædelser af deres arbejdsmæssige beføjelser i tidligere sager forelagt Mariagerfjord Kommune, tilsyn og så langt som til Christiansborg? Forhold jeg heller ikke har kunnet gøre noget ved. Ikke det mindste.

Uanset hvor meget og hvordan jeg har forklaret mig igennem årene til Hobro Boligforening, har de aldrig taget hånd om det jeg beskriver, undtagen vedr. henvendelse af 22 august 2020 hvori jeg henviser til en lovgivning under retsinformation. Tværtimod har de, sammen med nogle få beboere, handlet som om der har været en bagvedliggende grund til det. Dette forhold kan begrundes og forefindes som dokumentation i Hobro Boligforenings svar på mine henvendelser der faktisk indimellem er af alvorlig karakter, hvor politiet ovenikøbet er blevet tilkaldt ved to lejligheder, samt ved billeddokumentation i forhold til hvad Hobro Boligforening tillader at andre beboere foretager sig uden at det får konsekvenser.

Jeg er et menneske som alle andre mennesker og har lov til at være her. Jeg, og mine børn, har lov til at blive behandlet ordentligt og med respekt. Jeg, og vi, havde lov til, og ret til, at leve her i fred og ro. Jeg, og heller ikke mine børn, har generet andre beboere. Vi blander os ikke i andre beboere liv og færden. Kun har jeg måtte sige fra når jeg, og vi, har oplevet nogles beboeres uautoriserede og uberettigede indblanding, herunder efterhånden mange hændelser med bevidst chikane overfor mig, og dermed min familie.

Chikane, udført på en måde man kan kalde *stille terror*, sådan at man i sine handlinger udviser bevidst respektløshed og hensynsløshed over for andre, i noget der kunne ligne en magtdemonstration og forsøg på ugyldiggørelse, der kan udføres i det skjulte, og derfor er svær at dokumentere, hvorfor den form er særdeles farlig og ødelæggende.

I denne rapport med bemærkninger til sagen findes endvidere billeddokumentation. Det har ikke været muligt for mig at vende billederne horisontalt, og det undskylder jeg.

Udvalgte citater fra mine henvendelser 2012-2020

”Når jeg har haft tøj til at tørre i tørrerum, har jeg derfor sat varme på radiatoren. Døren til tørrerummet har jeg ikke lukket helt til, men lukket til på klem. Herefter er døren systematisk åbnet op på vid gab og radiatoren slukket. Selv hvis jeg har haft opdaget det, og igen sat varme på og døren på klem, er der efterfølgende igen slukket for radiatoren og døren åbnet helt op. Herom har jeg sat sedler i kælderen, hvor jeg beder beboere respektere når andre tørrer tøj i tørrerummene. En ældre dame [beboer H] fortæller mig, at en ældre mand [Jacobsens nævnt i *Indbringelse med bilag s. 12*] har fået mange klager, og hun fortæller at han altid har beskyldt en dame med polsk baggrund for alt som var galt i hans øjne. Hvad præcist han har fået klager over, ved jeg ikke (det ved I). Jeg har ofte set ham i kælderen – jeg har en mistanke om, at det kan være ham.

En ældre dame, beboer A [X] har haft hængt sit tøj op, da jeg havde noget af mit tøj hængende. Hun slukkede for apparatet og åbnede døren helt op. Det er mangel på respekt i grov grad, på den måde at chikanere andre beboere, ikke udvise respekt, og egenrådigt føle man kan ’bestemme og diktere’ over andre. Du ville tilsyneladende ikke hjælpe mig, og som du sagde; ’der er nogen der forbruger, og andre der ikke gør’. Du fandt ikke at det var et problem, at andre på den måde skal bestemme hvordan man tørrer sit tøj. (...). LT og hans samlever har flere gange haft husspektakler. Det kulminerede d. 24. marts 2012, da hans samleverske ringede voldsomt på vores dør. Vi blev meget forskrækkede, og vi opdagede at det var hende, igennem dørspionen. Hun råbte; ’help me’, hele tiden. Vi troede, fordi vi er vant til ballade hos dem, at LT var efter hende og at det var dramatisk, så vi åbnede døren. Hun trængte ind i vores lejlighed, og var helt usammenhængende. Da vi ser at der ingen fare på færde er, forsøger vi at få hende ud. Det er meget svært da hun er fuld og tung. Til sidst lykkes det. I den forbindelse ringer vi til politiet. Hun ringer på endnu engang, og vi ringer til politiet igen. De ankommer begge gange. Både vores nabo, og folk i andre opgange oplever hende også – hun ringer på flere steder. Min yngste søn er meget bange. Han græder meget bagefter. Vi har afmonteret batteriet til ringklokken. Han bliver nu forskrækket selv når det banker på døren, og er nervøs for at møde LTs samlever. Politiet siger, at vi skal kontakte boligselskabet. Det gør jeg ikke, fordi jeg er overbevist om, at det ikke fører til noget. Heri fik jeg vist ret! For du ville ikke tage dig af ældre menneskers chikanerier.” (16 maj 2012)

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

”På trods af både skriftlige og telefoniske henvendelser, rettet direkte til dig, vedbliver udvalgte beboere tilsyneladende med at chikanere os. Du var meget subjektiv i den telefonsamtale jeg havde med dig for over et år siden – selvfølgelig til fordel for de stakkels mennesker. Mine skriftlige henvendelser reagerede du aldrig på” (7 september 2013)

”Jeg er udmærket klar over den 'heksejagt' vi er omfattet af her i boligforeningen, og derfor skriver jeg som nævnt udelukkende til jer efter råd fra politiet. Sidste gang jeg henvendte mig ang. den lille vaskemaskine gik der over to måneder inden I fik den repareret/udskiftet, og efter at jeg endnu en gang mødte en servicemand, der sagde; "nårh, vi troede kun det var dig" der henvendte sig ang. vaskemaskinen, som om at når nu ingen andre havde bemærket at maskinen vaskede med koldt vand, så var der sikkert ikke noget i vejen med den. I har før fået brev fra mig ang. en ældre mand, der var klaget over flere gange, og alligevel tog I hans parti. Jeg er ligeglad med at vi er valgt som syndebukke, for ellers var det vel gået ud over andre. Vi har fået stoppet vores tøjvask når vi har haft vasketid, vi har fået stoppet tørretumbleren (m.m.), og mødt vrede når jeg har påpeget over for et par, at de satte tøj over for derefter først at hente det flere timer senere. Dette skete systematisk.” (6 april 2018, se under *Andre af mine henvendelser 2012-2020* s. 33)

”Hun [Karen Lis Hvarre] udspyrede igen ting om mig, og jeg har hele tiden undret mig over hendes adfærd, for jeg kender hende ikke, og har aldrig haft noget med hende at gøre, før hun begyndte at bruge vaskerummet i min vasketid.” (mit svar på 1. advarsel af 28 maj 2019, Indbringelse med bilag af 20 oktober 2020, s. 19-21)

”Forleden dag, blev jeg af beboer A beskyldt for at sparke til hendes stok. Hun kom ud af døren med sin hund, og tabte stokken, fordi hunden ville hilse på mig, da jeg netop kom forbi, hvorved min sko rammer noget af stokken, der end ikke rørte sig ud af stedet! Hun startede straks med at sig; "ja, du skal bare sparke til stokken". Det er ikke første gang hun beskylder mig for noget.” (Ibid)

”Lise Hansen siger i den forbindelse, at hun var advaret om mig [?!], og jeg svarer at det kun kan være fra en der bor i stuen, og hun siger det var fra 'dem begge'. Jeg svarer at det var præcis hvad jeg havde haft tænkt - at de allerede har talt om mig!” (mit svar af 28 september 2020, Indbringelse med bilag af 20 oktober 2020, s. 37-38)

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

”Jeg er på ingen måde overrasket over alt det her - vi har jo været udsat for lidt af hvert - og hændelsen bekræfter mig i, at beboer Karen Lis Hvarre har en ganske bestemt dagsorden og hele tiden har haft det muligvis i samarbejde med jer? Hvem ved?!” (Ibid)

”Mandag den 28 september 2020 oplevede jeg en episode omtalt og beskrevet i mail af samme dag til jer i ledelsen for Hobro Boligforening. Episoden er langt fra enkeltstående. I har fået flere henvendelser fra mig igennem årene fra vi flyttede ind i juni 2011 og frem til nu, om lignende episoder, omhandlende hvordan nogle beboerne mener de kan bestemme over andre beboerne, om chikane og ondskabsfuldt bagtaleri herunder opfindelse af historier: alvorlig løgn om hvad andre beboere skulle foretage sig og hvordan de er.” (rekommanderet brev af 2 oktober 2020, Indbringelse med bilag af 20 oktober 2020, s.41-45)

2012/2013 og 2019/2020

Beboer H

Beboer H, Jernbanegade 55X og beboer A, Jernbanegade 55X har, så vidt jeg har forstået, boet her i tæt på en menneskealder. De taler indimellem sammen, og benytter sig desværre af bagtaleri. Det har jeg en fornemmelse af, at de altid har gjort.

Beboer H talte jeg fint med i starten, hvilket fremgår i henvendelse af 16 maj 2012:

”En ældre dame fortæller mig, at en ældre mand [**Jacobsens**, *Indbringelse med bilag* af 20 oktober 2020] har fået mange klager, og hun fortæller at han altid har beskyldt en dame med polsk baggrund for alt som var galt i hans øjne. Hvad præcist han har fået klager over, ved jeg ikke (det ved I). Jeg har ofte set ham i kælderen – jeg har en mistanke om, at det kan være ham”

”Det er trist at nogle mennesker skaber et negativt boligmiljø, med chikanerier, bagtalerier og usandheder. Det fordrer ufred og mistænkeliggørelser hinanden imellem, hvor man så nemt som ingenting kunne skabe det modsatte. Det skal gerne være sådan i en boligforening, at alle er ’lige for loven’, og at alle beboeres henvendelser til boligselskabet tages alvorligt og behandles objektivt. Det mener jeg er en boligforenings fornemmeste opgave!” (16 maj 2012)

”Denne ejendom kunne være så utrolig velfungerende, hvis det ikke var for de psykisk ødelæggende mennesker, der altid har travlt med visse andre beboere. Men jeg er sikker på, at sådan har det været igennem mange, mange år, længe før vi flyttede ind” (30 maj 2019 se under *Andre af mine henvendelser* s. 31-34).

I henvendelsen af 16 oktober 2012 fortæller jeg om en episode med beboer H's datter, hvor hun overfusede og truede mit yngste barn, dengang 9 årige søn, med politiet, der sammen med en skolekammerat var ude på en lille tur med vores dengang 5 måneder gamle hund. Da jeg gik ned for at hjælpe dem skubbede beboer H's datter mig flere gange og råbte at ingen kunne lide mig i afdelingen. Beboer H og hendes datter havde selv en pige hos sig. Jeg måtte ringe til politiet, som det fremgår af denne meget alvorlige henvendelse til Hobro Boligforening. Også henvendelsen af 16 maj 2012 er af meget alvorlig karakter. Men Hobro Boligforening har aldrig set til min og min families side. I stedet bliver jeg beskrevet i et brev fra Pedersen syv dage efter (23 oktober 2012) min henvendelse af 16 oktober efter 2012, hvori der som altid tales usandt og hvor der, for mig,

tegnes et uigenkendeligt billede af hvem jeg og hvordan jeg opfører mig.

Min søn var aldrig siden alene ude og gå med vores hund/hunde.

Hobro Boligforeningen var dem der som de eneste kunne have stoppet det vi blev udsat for, ved at kræve at alle beboere udviser hensyn over for hinanden, og at ingen bestemmer over andre. Der må være juridiske regler der fortæller at en boligforening har denne pligt. I stedet ser det ud som om at Hobro Boligforening har bragt brænde til bålet. Jeg kan slet ikke forstå boligforeningens ærinde i det her, når der i henvendelse efter henvendelse bliver fortalt om så alvorlige episoder fra min side, hvor politiet tilmed bliver involveret ved to lejligheder. Er der nogen der kender beboer H, hendes datter og den familie, og hvordan de er og har opført sig igennem årene?

Beboer H er stærkt irriteret over hvordan andre vasker og hænger deres tøj til tørre (andre beboere). Hun sætter sedler op i stedet for at tale med de beboere hun er irriteret på. Jeg bliver omtalt som at have en *konfronterende adfærd* der skulle skabe utryghed, i de forskellige henvendelser Hobro Boligforening har modtaget. Den måde jeg beskrives på kan jeg ikke gøre noget ved, men jeg kan fortælle, at i stedet for at bagtale, at stå i en lille gruppe på 2-3 personer og tale om andre beboere, hænge sedler op hele tiden osv. så taler jeg sædvanligvis i stedet med pågældende personer (jeg har hængt en seddel op, 2012). Den form for adfærd, at der bliver bagtalt i krogene er netop med til at skabe et usundt miljø, hvor ingen kan vide sig sikre på hvem det går ud over næste gang. Sådan har det været i mange år, og længe inden vi flyttede ind. Ingen af de tre personer, beboer H, beboer A og Jacobsens (da de boede her) har virket som om de har følt sig truet. Jeg talte også fint med Jacobsens i starten. Manden gik flere gange igennem kælderens hver dag, som om han holdt opsyn. De fortsatte alle tre deres måde at være på, og det gælder endnu for beboer H og Andersens vedkommende.

Mennesker der er blevet ældre, bliver alene af dén grund og pr. automatik ikke nødvendigvis mere uskyldige og troværdige.

Andersen

Andersen, Jernbanegade 55X, har, så vidt jeg kan forstå, også boet her i tæt på en menneskealder. Hende har jeg også talt fint med igennem årene. Der har været perioder, når hun har beskyldt mig for hændelser, bagtalt og det hun nu gør, hvor vi ikke har talt sammen, men så er det gået over igen. ”Andersen har jeg altid talt rigtig fint med. Indtil en dag, hvor hun og LT (X) står i døren til deres lejligheder, da jeg henter noget vasketøj kl. 20.30. LT, der er tydeligt påvirket, siger i en uvenlig tone, at man ikke må vaske efter kl. 19.00, og Andersen tilføjer; ’det står i bogen!’. ’Bogen’ må være den mappe man modtager ved indflytning. Efterfølgende kan jeg konstatere, at der intet er anført om, at man ikke må vaske efter kl. 19.00. Jeg siger, at der på vasketavlen står tidsrum 6-22” (16 maj 2012)

”Forleden dag, blev jeg af beboer Andersen beskyldt for at sparke til hendes stok. Hun kom ud af døren med sin hund, og tabte stokken, fordi hunden ville hilse på mig, da jeg netop kom forbi, hvorved min sko rammer noget af stokken, der end ikke rørte sig ud af stedet! Hun startede straks med at sig; "ja, du skal bare sparke til stokken" (28 maj 2019).

”tilsyneladende en utrolig sød og venlig ældre dame i samtaler med hende, hvor hun tilmed kan betro sig om dette og hint, hvorefter hun bliver særdeles giftig og onskabsfuldt bagtalende omkring de selvsamme hun netop har talt med.” (rekommanderet brev af 2 oktober 2020)

Jeg har aldrig forstået at man kan være sådan et menneske. Vi har hilst på og talt om hver vores hunde, om hendes familie, om hendes sygdom i ryggen og andre ting. Engang hvor vi mødtes ved affaldsbeholderne tilbød jeg at smide hendes skraldepose op i en af beholderne, fordi hun havde særligt ondt i ryggen den dag. Det er derfor jeg ikke kan begribe når hun pludselig vender på en tallerken og bliver onskabsfuld. Hun har nu deltaget som medunderskriver til klagerne 1-4[3] (2019-2020), selvom hun hverken har været en del af episoderne, og jeg heller ikke taler med hende mere, og ikke har gjort det i mere end halvandet år.

Hvordan kan man være medunderskriver i klager over episoder man ikke har set, og derfor ikke har været en del af? Hvordan kan Hobro Boligforening godkende sådan en farlig tendens og metode? Mennesker der er blevet ældre, bliver alene af dén grund og pr. automatik ikke nødvendigvis mere uskyldige og troværdige.

Pedersen

Det er først nu jeg forstår Pedersens vrede blikke de første mange år. Måske for 1-2 år siden talte han til mig og virkede venlig i kælderens ved vaskelåsene. Det blev jeg overrasket over. Sådant som jeg er blevet omtalt i bl.a. klage af 23 oktober 2012 og ad flere omgange dengang, også uofficielt med bagtalerier, herunder alvorlige beskyldninger, og også siden igennem årene, ja da er det fuldt ud forståeligt. Jeg forstod aldrig hans vrede imod mig, fordi jeg ikke havde haft nogen samtaler med ham, sådan som man kan møde andre beboere og komme til at tale sammen. Nu forstår jeg. Har han mon nogensinde set mine henvendelser til Hobro Boligforening? Det er klart at når man møder sådan en vrede, så reagerer man selv ved blive afvisende og forbeholden. Alt dette her har skabt en fjendtlig atmosfære nogle beboere imellem, og det har jeg meget langt fra alene andel i.

Møller

Jernbanegade 55X (tidligere beboer)

Møller var vores nabo fra vi flyttede ind i juni 2011 og frem til ca. forår/sommer 2020.

Jeg blev virkelig forbløffet over at erfare, at han har været medunderskriver på en klage af 22 maj 2019 vedrørende episoder som jeg har haft med Karen Lis Hvarre (28 maj 2019). Jeg blev overrasket især fordi Møller ikke sjældent holdt højlydte fester igennem årene. Han og hans gæster kom og gik, larmende i trappeopgangen når de efterfølgende gik ned i byen, for senere at vende tilbage ud på natten eller tidlig morgen. En gang lød der et kæmpe spektakel ved postkasserne i stuen, da et følge skulle ud i byen en sen aften efter fest i lejligheden, og næste dag manglede mange brikker i de navne der stod på postkasserne. Kun Andersens og vores var tilbage. Hans hund gøede højlydt ved de fester, ligesom den gøede meget når Møller eller andre kom hjem. Møllers hund blev sjældent luftet udenfor og ifølge Møllers bror var dens primære luftested altanen. Møller vidste at det er umuligt at true med vores hunde. Vi har talt på venlig fod med ham mange gange igennem årene og hilst på hinandens hunde. En dag for 1- 2 år siden overværede jeg en gruppe af hans gæster stå nede på gaden, da én af dem kigger på min søns bil (der er sat i garage om vinteren) og spørger de andre om han skal gøre bilen noget. Efter den episode holder vi altid øje med om nogen finder på at gøre min søns biler noget. Sidespejlet på denne bil var en dag, i starten af september i år, vredet tilbage. Der var ingen skade sket, men ikke mange dage efter satte han den i garage for vinteren.

Jeg kan ikke begribe hvordan episoder med en enkelt person kan underskrives af andre der ikke har overværet og været en del af episoderne. Hvordan kan det tillades? På den baggrund **må** der være

tale om at Hobro Boligforening er med i en skjult dagsorden, jeg ikke kender, og heller ikke kommer til at forstå.

Karen Lis Hvarre

Karen Lis Hvarre, Jernbanegade 55X, beboer siden 2018. Hun blev kort tid efter indflytning repræsentantskabsmedlem i Hobro Boligforening, Jernbanegade 55A-C.

Jeg beskriver hende i henvendelser af 28 maj 2019, 30 maj 2019 (se s. 34), 28 september 2020 og 2 oktober 2020, hvor jeg bl.a. skriver at jeg har undret mig over hendes adfærd imod mig, fordi jeg slet ikke kender hende (28 maj 2019). Og aldrig har set hende før. Så de gange hun har udspytet diverse gloser til mig, om at jeg var det ene og det andet, når jeg har konfronteret hende med det hun gør, har jeg undret mig. Samtalen i forhold til den formiddag hvor jeg møder hende (rekommanderet brev af 2 oktober 2020) og hvor hendes ansigt er fortrukket i raseri imens hun taler i telefon: Jeg tænkte, og har siden gjort det, at personen hun talte med ville kunne dokumentere[bevidne] hendes udgydelser herunder brug af ordet *kælling*. Hun siger mindst to gange i telefonsamtalen til denne person, at hun ikke normalt plejer at tale sådan. Det viser sig nu, at personen hun talte med er selveste Jette Christensen fra Hobro Boligforening (Beboerklagenævnet, 20 juli[oktober] 2020).

Jette Christensen hørte beboer Karen Lis Hvarres udgydelser, men det store spørgsmål er nu om Jette Christensen kunne tænke sig at bekræfte det. Jeg tror det ikke, for ellers ville Hobro Boligforening for længe siden have hjulpet mig med at stoppe Karen Lis Hvarres adfærd (og grove mund). Og de ville have hjulpet mig for flere år siden, når jeg har fortalt dem om episoder omtalt i mine henvendelser, der for fleres vedkommende er indhold med alvorlige hændelser.

Karen Lis Hvarre har i Indbringelse med bilag (s. 28-30) vedlagt et billede af afklippede stilke med blomster og blade der ligger på gulvet i hjørnet af altanen ved altandøren. Jeg fik fat i et par enkelte som jeg kastede ind på altanen. Senere så jeg, at netop den plante, hvor jeg fik fat i nogle stængler, var klippet ned. Det må være dét der er tale om på omtalte billede. På et andet billede, i samme serie af tre, ser man at der stadig ligger nogle af stilkene med blomster i altankassen. Dette fortæller jeg ikke for at gøre gerningen bedre, men fordi det kan dokumenteres som utroværdigt af Karen Lis Hvarre, at hun fremlægger billeder som dokumentation af noget hun selv har afklippet. Dette kan derfor føjes til bunken af hendes særdeles utroværdige facon og måde at være på.

Billeder taget i 30 juni 2020 og 15 juli 2020. Det var dét Hobro Boligforening ønskede at jeg fjernede. Postkassen så sådan ud i mange måneder.

Billedet med postkassen fortæller historien om hvad jeg, og dermed min familie udsættes for. Hvad skal jeg ellers gøre? Jeg er ikke en del af et [jysk] stort netværk. Det er min eneste mulighed for at gøre opmærksom på hvad der foregår. Hobro Boligforening har, som dokumenteret i alle sagsakter, ikke hjulpet mig. De burde ikke kunne få lov til løbe fra deres ansvar.

Klage af 22 maj 2019 – 1. advarsel, medunderskrivere er **Andersen** og Møller. Denne klage er skrevet (og underskrevet) på Karen Lis Hvarres eget papir (Indbringelse med bilag, s.17).

I mit svar af 28 maj 2019 på 1. advarsel fortæller jeg om Karen Lis Hvarre og de episoder der har været med hende. Det er underligt at nogen kan tro, at Karen Lis Hvarre ikke har del i konflikten. I forhold til de ting jeg beskriver hun gør, har hun efterfølgende udvist en mærkelig form for ligegyldighed. Hun har ikke undskyldt. Og hun har tilmed brugt sin grove mund imod mig. Hun har i sin fremtræden virket respektløs. Hun har nærmest haft et skedefro smil om munden. Det har hun også når hun står og ryger på sin altan sammen med en mand hun er i relation med.

Jeg kunne aldrig handle som hun. Et par gange har jeg ikke set mig for i forhold til dato og vasketid. Og da har jeg undskyldt. Det er, i hvert tilfælde for mig, ikke rart at komme til at gøre. Jeg har aldrig brugt tørretumbleren når andre har vasketid. Det kunne ikke falde mig ind.

Med andre beboere har det været sådan, at man har kunne sige til hinanden at man var færdig og de

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

bare kunne benytte vaskemaskine eller tørretumbler. Sådan har jeg gjort med flere. En anden beboer og jeg har udvekslet telefonnumre og har brugt det et par gange netop i forbindelse med vaskerummet.

Ja, jeg har måtte gøre gengæld for hendes opførsel, når nu Hobro Boligforening i mange år har været lige glade.

- Jeg har ikke taget hendes måtte.
- Jeg vælter ikke cykler nogen steder.
- Det er som nævnt **umuligt** at true med vores hunde. Dette forhold kan dokumenteres.
- Ja, jeg har lagt hendes sæberester fra sæbebeholder i vaskemaskinen, i hendes postkasse, efter at hun mange gange har ladet det ligge, men jeg tog resterne i en lille gennemsigtig pose med knude på.
- Ja, jeg har fjernet hendes navneskilt. [klistermærke med navn på]
- Ja, jeg har taget hendes omtalte rester af sæbe i hendes vaskelås.

Klage af 8 juni 2020 - 2. advarsel, medunderskriver **Andersen**.

Denne klage er skrevet på en klageformular fra Hobro Boligforening.

Episoden med Karen Lis Hvarre er beskrevet i bl.a. rekommanderet brev af 2 oktober 2020. Hun lægger rester fra tørretumbleren i min postkasse. Hun starter sin vask imens det endnu er min vasketid. På trods af tidligere episoder, da fortsætter hun ufortrødent. Og jeg forstår det bare ikke. Hendes adfærd er ubegribelig. Med mindre at hun og Hobro Boligforening har en bestemt og skjult dagsorden. Især fordi indholdet i hendes klage, gengivet i advarsel nr. 2, igen er utroværdig – ikke kun fra Karen Lis Hvarres side, og fra medunderskriver Andersen, men også fra Hobro Boligforenings side:

- Jeg banker og ringer ikke på hos **naboerne**. Kun hos Karen Lis Hvarre.
- Jeg rykker ikke blomster op af mine **naboers** altankasser og smider dem op på **deres** altaner. Kun hos Karen Lis Hvarre.
- Jeg putter ikke størknet sæberester og rester fra tørretumbleren i **naboernes** postkasser. Jeg gav Karen Lis Hvarre det tilbage hun havde lagt i min postkasse.
- Jeg putter ikke lim i **naboernes** vaskelåse så de ikke kan få nøglen ind. Kun Karen Lis Hvarres.

- Jeg kalder ikke **naboerne** grimme ting. Karen Lis Hvarre kaldte mig kælling og hendes udgydelser blev overhørt af Jette Christiansen, Hobro Boligforening. Jeg omtalte da Karen Lis Hvarre som en onskabsfuld, grim, gammel onskabsfuld[pukkelrygget] heks.

Hvordan kan en episode med Karen Lis Hvarre, endnu en episode som Hobro Boligforening ikke ønsker at hjælpe med at udrede, pludselig blive til at omhandle **naboerne**? Hvordan ser det ud? Men det fortæller Hobro Boligforenings opførsel og skjulte dagsorden. Selvom de har mange henvendelser med andre beboeres opførsel (2012-2013 og 20[18]19-2020) hvor jeg fortæller om mine og vores oplevelser, herunder også alvorlige hvor vi tilmed har måtte tilkalde politiet, da reagerer Hobro Boligforening ikke. Tværtimod. At man som boligforening kan lade sådan en sag komme for Beboerklagenævnet med henblik på noget så alvorligt som udsættelse af bolig, trods alle de mange henvendelser jeg har fremsendt dem, henvendelser skrevet i et fortvivlet og magtesløst sprog, ja, det fortæller meget nøjagtigt hvem og hvad Hobro Boligforening er for et selskab af mennesker. De lader en lille håndfuld beboere begå *stille terror* i ro og mag, fordi vi aldrig har haft ret til at være her.

Karen Lis Hvarre taler usandt når hun siger at jeg truer med vores hunde, for det kan ikke lade sig gøre. Medunderskriverne, Andersen og tidligere beboer Møller, taler usandt fordi de er klar over det faktum.

At det ikke er muligt at true med vores hunde kan dokumenteres.

Karen Lis Hvarre har aldrig taget initiativ til samtale for at udrede uoverensstemmelser.

Endvidere: er der *nogle* beboere der udlejer deres kælderrum ud til andre der ikke bor i afdelingen, altså folk udefra?

Lise Hansen og samlever

Lise Hansen og samlever (nummerplade CE 92080) med børn, Jernbanegade 55X, beboere siden medio 2020.

Klage af 28 september 2020 - 4 (?) [3] klage: medunderskrivere **Karen Lis Hvarre** og **Andersen**.

Dette stykke papir (Indbringelse med bilag, s.47) fra Lise Hansen, er sådan et Karen Lis Hvarre havde i hånden på den video jeg tog fra min dør den 28 september 2020, som hun på optagelsen forsøgte at overbringe Lise Hansen og samlever. Endnu en fælles klage over en episode med enkeltpersoner, i dette tilfælde Lise Hansen og samlever, deles ud af Karen Lis Hvarre til underskriftindsamling.

Beboer Lise Hansen og samlever med børn er indflyttet i afdelingen sommer 2020. Denne mand der bor hos Lise Hansen står ikke med navn på postkassen. Hvis han ikke er tilmeldt adressen og derfor ikke er beboer, er hans udtalelser om, at jeg bare skal have den ene klage efter den anden, meget alvorlig. Hans udtalelser er dokumenteret i optagelse på mobiltelefon. Dette er omtalt (og gengivet) i henvendelserne af 28 september 2020 og 2 oktober 2020 til Hobro Boligforening. Her fremgår det også hvilke vide rammer beboer Karen Lis Hvarre og samleveren selv mener de bor og lever under. Hobro Boligforening har som sagen viser, ikke taget sådan en alvorlig omstændighed i betragtning, trods dokumentation på omtalte udtalelser.

Jeg undrer mig meget stærkt over, at voksne mennesker med mindreårige børn ikke har nogen skrupler over at indgå i ufred med andre beboere næsten så snart de er flyttet ind. De har en større [barn] der er stor nok til at forstå hvad der foregår. **Lise Hansen** og samlever sluttede sig kort tid efter indflytning til **Karen Lis Hvarres** følge, med **Andersen** som støtte. Deres adfærd er uforståelig.

Lise Hansen har stået på sin altan mange gange, flere gange dagligt, siden weekenden 16-18 oktober 2020, og banket med en kost på det øverste vindue i opgangen for at få det til at lukke. Lise Hansen, samleveren og deres gæster lukker vinduerne i opgangen så snart de ser dem åbne. Også i weekenden oktober 17-18 [oktober] 2020 hvor der var et kloakudslip med afføring i vaskerummet under 55A. Vinduer og kælderdøre stod åbne i de andre opgange, imens vores opgangsdør til kælderen var lukket, herunder også vinduerne. Det bevidner bevidst chikane, som de tilmed inviterer deres gæster til også at deltage i.

At de er så opsatte på at lukke vinduerne i opgangen harmonerer dårligt med Lise Hansens udtalelser i klage af 28 [29] september 2020 idet hun udtaler ”Og lugte til deres meget sødlig lugte som trænger ind i min lejlighed og ud i opgangen”.

1. ”Hvor hun verbalt overfalder mig [med] ukorrekte beskyldninger og meget truende adfærd”

Lise Hansen nævner ikke sin samlever i hendes klage. Det synes jeg er både interessant og væsentligt. De stod (begge) *to mand høj* inde i vaskerummet som beskrevet i mine henvendelser af 28 september 2020 og 2 oktober 2020. De er begge højere end jeg.

Lise Hansen viste hverken i sin adfærd pågældende dag 28 september 2020, at hun er *meget rystet* (Karen Lis Hvarres brev af 3 oktober 2020, Indbringelse med bilag s. 48), tværtimod, ligesom hun heller ikke i sin adfærd har ser ud til at være trykket af min *meget truende adfærd* (Indbringelse med bilag s. 47), tværtimod:

Både de og deres gæster deltager i chikane mod mig og mine børn. Lise Hansen står på sin altan og banker med en kost på øverste opgangsvindue hver gang vi åbner vinduet, og det har hun gjort siden omkring 16 oktober og frem til nu. Lise Hansen, samlever og gæster lukker vinduerne i opgangen, når de [er] åbne. Og Lise Hansen står og ser magtdemonstrerende på os når vi går ud af gadedøren, og flere gange også når vi kommer tilbage (sluttede brat aften den 26 oktober 2020 ... hvorfor?)

Hun stod med noget der lignede et triumferende smil på øverste repos i en hændelse af 8 oktober 2020, hvor hun og hendes samlever havde tilkaldt politiet for at få flyttet min søns bil, endda uden først at bede min søn flytte den. Episoden har min søn søgt aktindsigt i hos Nordjyllands Politi.

De har sat tyggegummi på min søns bil (billede taget 13 oktober 2020) og proppet vores postkasse med aviser/reklamer (billede taget 17 oktober 2020).

En *meget truende adfærd* og *verbalt overfald* er nem at slynge ud, og jeg kan ikke gøre noget ved det, andet end at frembringe dét af deres usandheder der har været mulig at dokumentere som urigtige.

2. ”Derudover havde hun smidt mit tøj ud over det hele”

Episoden den 28 september 2020: Lise Hansen spurgte om det var mig der havde smidt tøjet fra den lille vaskemaskine over på bordet der findes i dette rum. I det *lille* vaskerum forefindes ikke tøjkurve. Den, på det tidspunkt, eneste tøjkurv var optaget af deres tøj fra den store vaskemaskine, som jeg måtte tage ud fordi jeg havde vasketid. Tøjet i den lille vaskemaskine havde ligget der i flere timer. Derfor kom det over på bordet i det lille vaskerum. Lise Hansen er ikke afkrævet dokumentation herfor, at tøjet var smidt ud over det hele. Lise Hansen og samlever har udvist mangel på hensyn og været respektløse i deres adfærd, og brudt anvisninger for benyttelse af vaskeriet.

”Derudover havde hun smidt mit tøj ud over det hele” bliver i Hobro Boligforenings brev af 8 oktober 2020 (Indbringelse med bilag s. 46) til: ”smider andres vasketøj på gulvet efter vask”

Det er en ubegribelig dagsorden Hobro Boligforening er ude i. Det er meget ondskabsfuldt og uhyggeligt.

3. ”ødelagt mit vaskepulver og skyllemiddel”

Her ses det vaskepulver og skyllemiddel Lise Hansen taler om, hun mener er ødelagt. Lise Hansen tog sæbepulver fra en stor æske der tilhører et andet lejemål og puttede det i min vask så både maskine og vask var fuld af sæbe da jeg hentede det for at tage det i tørretumbleren. Det ses på bordet hvor jeg smed det over på deres tøj der på det tidspunkt fyldte hele bordet (rummet var også fyldt af andet: fx tøj på en bænk, vaskerummets tøjkurv med deres tøj i som jeg måtte tage ud, og deres egen vasketøjskurv – selvom jeg havde vasketid og skulle bruge vaskerummet).

(indsat i redigeret udgave, nov. 2020)

Tørretumbleren er fuld af tøj, som jeg beskriver i henvendelse af 28 september 2020. Billede taget kl. 14.35. Lise Hansen og samlever forlod vaskekælderen samtidig med mig, og igennem kælderen siger Lise Hansen at hun var advaret om mig (28 september 2020). Jeg gik ned lige efter og tog bl.a. dette billede. Lyset var tændt og døren stod åben. Min vaskelås flyttede jeg tidligere, da jeg opdagede at mit vasketøj var fyldt af sæbe. Jeg satte det over for at skylle sæben ud, men opgav og tog det ud af maskinen og flyttede min vaskelås. Ca. kl. 14. 25/30 gik jeg ned og spurgte om de havde taget omtalte seddel (28 september 2020) jeg havde lagt til en anden familie og nævnte deres chikane med sæben (redig.nov.2020, jeg skrev en ny seddel som jeg lagde i familiens postkasse).

4. ”I dagligdagen skal jeg/vi høre hendes hunde gø fra tidlig morgen til sen aften”

Vi har haft vores hunde i hhv. 8 og 5 år. Jeg kan se at der er klaget over vores ene hund, som vi nu har haft i 8 år, i klage af 5 september 2013 (Indbringelse med bilag, 20 oktober 2020, s. 14). Ingen af vores hunde har været ret meget alene igennem årene. Det kan ske at vores første hund har gået i begyndelsen efter vi fik hende, hvis hun var alene hjemme, men det har aldrig været mere end Møllers hund eller Andersens hund.

Jeg har været hjemme i de sidste tre år og ingen af vores hunde *gør fra tidlig morgen til sen aften*. Det ville vi slet ikke tillade, og slet ikke selv kunne holde ud at høre på. Hvem har i det hele taget hunde der *gør fra tidlig morgen til sen aften*?? Det har jeg aldrig nogensinde hørt om før. Vores hunde er stille det meste af dagen. Er de alene ved forskellige lejligheder, kan de gø når nogen går i opgangen, eller [når] andre hunde går på gaden, præcis som Andersens hund. Og vores ene hund gøer når vi kommer hjem. Endvidere har ingen beboere i hele ejendommen 55A-C nogensinde klaget over at vores hunde skulle *gø fra tidlig morgen til sen aften*. At de skulle gøre det kan dokumenteres som usandt.

Lise Hansen er desuden ikke hjemme en stor del af dagen på hverdage. Hun er endvidere ikke af Hobro Boligforening blevet afkrævet dokumentation for sit udsagn.

Karen Lis Hvarre, Andersen og Lise Hansens udsagn er usande og de har vist sig som endog meget utroværdige alle tre.

5. ”Og lugte til deres meget sødlig lugte som trænger ind i min lejlighed og ud i opgangen”

Lise Hansen, hendes samlever og gæster er som nævnt meget opsatte på at lukke vinduerne i opgangen. Det skete først efter episoden 28 september 2020. Samtalen imellem Karen Lis Hvarre og Lise Hansens samlever fremgår af min rekommanderet brev af 2 oktober 2020 (dokumentation i form af mobiloptagelse). Her fortæller Karen Lis Hvarre om vinduer der 'står på vid gab' og at 'det trækker ad pommeren til hos os X'. Hvis vores *meget sødlig lugte* trænger ud i opgangen, hvorfor så lukke vinduerne hele tiden? Lise Hansen har som nævnt, siden weekenden 16-18 oktober 2020 og frem til nu, stået på sin altan flere gange dagligt, hvor hun, samlever og deres gæster ryger og opholder sig ofte (aften i hverdage, og både dag og aften i weekender), med en kost i hænderne som hun banker ned på det øverste vindue i opgangen for at få det til at lukke. Hun, samleveren og gæster har siden episoden 28 september 2020 lukket begge vinduer i opgangen hver gang de har set dem åbne, også under kloakudslippet den weekend 17-18 oktober. Deres handlinger harmonerer dårligt i forhold til de lugte der siges komme fra os. Ingen har nogensinde klaget over et sådan fænomen. Lise Hansen er ikke afkrævet dokumentation herfor af Hobro Boligselskab (mød op og konstatér). At det skulle forholde sig sådan som Lise Hansen skriver kan dokumenteres som usandt.

Karen Lis Hvarre, Andersen og Lise Hansen[s] udsagn er usande og de har vist sig at være endog meget utroværdige alle tre.

Lise Hansen har ved to lejligheder, 8 oktober og 17-18 oktober 2020 [NB:22 oktober sms'ede jeg om episode nr.2 til mit andet voksne barn], sagt noget meget personligt og derfor særdeles grænseoverskridende til min ældste hjemmeboende søn. Lise Hansen er for os en fuldstændig fremmed. Vi kender hverken hende eller hendes samlever. Hendes adfærd er ubegribelig. Hendes samlever tog et billede af mig fra deres altan, ikke længere efter de var flyttet ind, da jeg gik på modsatte fortov med vores hunde. Hvorfor gjorde han det? Hvad skulle billedet/billederne bruges til?

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

Lise Hansen og samlever spiller indimellem høj musik, og Lise Hansen har dagligt voldsomme hosteanfald. Det kan dokumenteres.

Lise Hansen sidder ofte ude på altanen og ryger og taler højlydt i telefon. Hun, samlever og gæster står ofte og ryger på altanen. Det kan dokumenteres.

Lise Hansen står på altanen og læner sig frem, når hun er hjemme, og har gjort sådan i over en uge, og ser magtdemonstrerende på os, når vi går ud af gadedøren. Når jeg går den sidste luftetur med vores hunde om aftenen, har hun ved flere lejligheder stået sådan og set på mig når jeg er gået ud af gadedøren og kommer tilbage igen (det endte brat aften 26 oktober 2020. Hvorfor?)

Lise Hansen og samlever er langt fra uskyldige. De er dokumenterede utroværdige og deres handlinger er både alvorlige, usympatiske, men også farlige (se rekommanderet brev af 2 oktober 2020).

Vedrørende Hobro Boligforenings husorden:

Under Fri passage lyder det:

”Du skal tænke på, at en beboer kan blive syg og derfor skal hentes af en ambulance. Der kunne også opstå brand i bygningen. I begge tilfælde er det vigtigt, at redningsmandskabet kan komme frem og komme folk til undsætning. Der må ikke stå cykler, barnevogne, legetøj, sko eller andet, der kan udgøre forhindringer, i indgangspartiet eller trappeopgangen. Sker det alligevel, må du forvente, at genstanden bliver fjernet uden varsel ”

Under Fælles forpligtelse lyder det:

”Når du færdes eller opholder dig i indgangspartier eller trappeopgange er det vigtigt, at du tager hensyn til de øvrige beboere. Det gælder også i forbindelse med rengøring og vedligeholdelse af de fælles arealer. Det er en fælles opgave, at trappeopgange og indgangspartier er holdt pæne og i ren stand”

Under Brandfare lyder det:

”Der må ikke ligge reklamer, aviser og andre letantændelige ting i opgangen p.g.a. Brandfaren”

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

I denne forbindelse vil jeg henvise til både mit rekommanderet brev af 2 oktober 2020 og nedenstående billeddokumentation, samt billede vedhæftet som bilag i Beboerklagenævnets brev af 20 oktober 2020. I det bilag ses Lise Hansen og samlevers hylde til sko, og flere sko som ikke står på hylden. Sådan et forhold er permanent tilstede i trappeopgangen. Det siges at jeg skulle have væltet skohylden, men det gjorde jeg ikke. Jeg rykkede skohylden hen foran deres hoveddør. Da det er billeddokumentation fra Hobro Boligforenings side i sagen, brugt som dokumentation for at vise *min adfærd*, da accepterer Hobro Boligforening denne adfærd fra Lise Hansen og samlevers side, på trods af ovenstående regler for husorden.

Herunder deres overtrædelser af Hobro Boligforenings egne regler om husorden:

”Indgangspartier og trappeopgange er steder, hvor vi alle færdes jævnlgt. Det er derfor vigtigt, at disse er frit tilgængelige (...) sker det alligevel, må du forvente, at genstandene bliver fjernet uden varsel” (Hobro Boligforenings hjemmeside)”

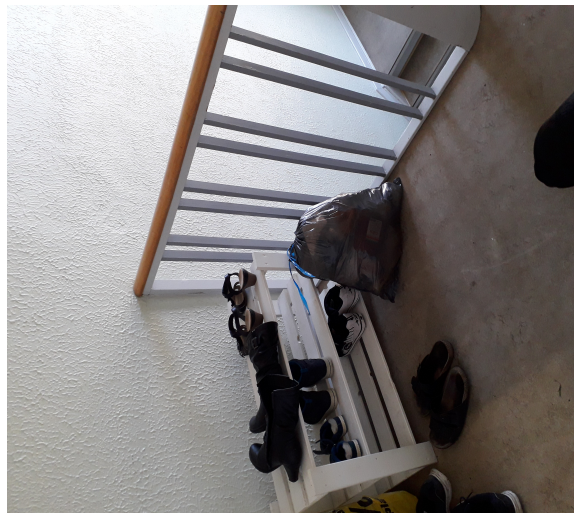

Lise Hansen og samlevers ting i opgang og indgangsparti, 21 juli 2020 (ikke tilladt jf. brandreglement og Hobro Boligforenings egne regler for husorden). Der har også været sko tæt på vores hoveddør.

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

Lise Hansen og samlevers måtte i indgangsparti bag gadedør i stuen, 15 juli 2020. (Måtten ligger der stadig i dag 26 oktober 2020)

Lise Hansen og samlevers ting i opgang og indgangsparti, 17 oktober 2020 (ikke tilladt jf. brandreglement og Hobro Boligforenings egne regler for husorden).

22 oktober 2020

24 oktober 2020

Tyggegummi på min søns bil, billede af 13 oktober 2020

Vores postkasse proppet med reklamer[/avis] 17 oktober 2020, og det er ikke første gang, og heller ikke første gang der ligges ting i vores postkasse fra vores omkringboende. Jeg er derfor ikke længere tryk ved at modtage post, da jeg ikke ved hvad de kan finde på at putte i næste gang.

Lise Hansens samlever, eller hvilken relation de måtte have, bor hos Lise Hansen. Er han tilmeldt adressen og dermed beboer? Hvis han ikke er tilmeldt adressen og derfor ikke bor her, burde han ikke aktivt medvirke til at få andre beboere opsagt af deres lejemål, endda på særdeles uærlig baggrund. Det er en meget mærkelig, dybt ondskabsfuld og farlig opførsel. Jeg kender som sagt hverken Lise Hansen eller hendes samlever. De er fuldstændig fremmede mennesker for os, og har som nævnt kun boet i deres lejemål i ca. 6 måneder. I mobiloptagelse 28 september 2020 taler samleveren med Karen Lis Hvarre om at sende den ene klage efter den anden (se rekommanderet brev af 2 oktober 2020). Hobro Boligforening har bevidst valgt ikke at behandle denne meget

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

vigtige information.

Hvis han ikke bor her, burde han heller ikke kunne få vasket sit tøj på vores andres regning.

I mine henvendelser af 28 september 2020 og 2 oktober 2020 fortæller jeg:

”Ganske nyligt indflyttede Lise Hansen og samlever: jeg undrende mig bl.a. over at havemøbler (til altan?) længe stod på afsatsen oppe ved vores fælles indgangsparti, sådan at vi eksempelvis måtte gå lidt til venstre for at komme forbi. De første dage tænkte jeg, at hun nok ikke havde haft tid til at flytte dem ind, selvom det ikke kan tage mange minutter at gøre, men efter en weekend fik jeg en formodning om at det kunne være en slags provokation. Den formodning blev bestyrket fordi hun en dag bruger tørretumbleren da jeg har vasketid, med hendes ytring om at hun ikke regnede med det ville gøre noget. Da tænker jeg, lagt sammen med bl.a. altanmøbler (og sko over det hele i de første måneder) at det kunne tyde på at hun har haft sig en lille ondskabsfuld hyggesladder med Karen Lis Hvarre (og Andersen)! Og det bekræfter Lise Hansen selv på omtalte dag den 28 september 2020, som jeg har fortalt jer i henvendelse af samme dato.” (rekommanderet brev af 2 oktober 2020, Indbringelse med bilag, s. 43)

Jeg må tilstå, at omstændighederne i forhold til Lise Hansen og samlevers måde at handle på overfor os, dels fortalt her, men også omkring andre ting der vækker en stille undren, synes at være besynderlige. Hvem er de?

Måske sagkyndig i sociale forhold (Orientering, Beboerklagenævnet, 20 oktober 2020) skulle kaste et blik på Lise Hansen og samlever og deres familie?!

Min *adfærd* og *dårlige opførsel*

I en henvendelse til Hobro Boligforening af 16 maj **2012** og 16 oktober **2012** (se *Indbringelse med bilag*, s. 7-9, 10-11 samt side 6 i dette brev) fortæller jeg bl.a. om daværende beboer LTs samleverske. Efter de episoder talte jeg ikke med hende i flere år. I dag har jeg det fint med hende. Vi hilser altid på hinanden og taler om mangt og meget når vi mødes. I [måske sidst august]september 2020, for ikke længe siden, bankede hun på min dør omkring ved 23.45 tiden, da jeg var gået i seng, og spurgte om jeg ville ringe til 112 for hende. Hun har en pårørende der er syg. Det gjorde jeg selvfølgelig straks og jeg talte med en sygeplejerske i henved 20 minutter. Sygeplejersken spurgte mig om jeg ville gå over i lejligheden og tilse hendes pårørende og beskrive dennes tilstand (). Jeg gik i forvejen, og ind for at se hvordan og i hvilken tilstand hendes pårørende var i, og beskrev det for sygeplejersken, der udtrykte tak for min hjælp efter endt samtale. [Dette forhold kan dokumenteres.](#)

Under *Andre af mine henvendelser 2012-2020* (se s. 31) er en mail af 6 april 2018 hvor jeg beskriver en hændelse med en beboer. En beboer jeg altid har haft det fint med og haft mange gode samtaler med. I mailen fortæller jeg om en episode i kælderens.

I forbindelse med at beboeren (*hen*) igen blev syg fandt jeg frem til en kontaktperson og dennes telefonnummer, som jeg fandt under Mariagerfjord Kommunes hjemmeside, en tidlig morgen. Jeg sms'ede til personen, fordi beboeren *hen* var blevet endnu dårligere. Andre rundt omkring havde haft råbt at *hen* skulle "holde kæft" aftenen før. Jeg skrev til kontaktpersonen og fortalte om hvor dårligt beboeren *hen* havde det, og at hun gerne måtte ringe mig op hvis hun mente der var brug for det, hvilket hun gjorde kort tid efter. Hun sagde til mig, at min henvendelse til hende var den eneste rigtige måde at gøre det på. Jeg har det godt med beboeren *hen* og vi har udvekslet telefonnumre på opfordring fra *hen* til hvis vi kunne foretage gåture sammen. Det har vi dog ikke fået gjort endnu, men i stedet har vi hver især sms'et og ringet omkring tøjvask hvis vi har haft tider efter hinanden, i forhold til at kunne bruge tørretumbler eller hvis en var færdig før tid så den anden kunne starte vask. Vi hilser altid på hinanden hvis vi tilfældigt mødes til og fra byen og taler indimellem om hvordan vi hver især har det.

[Beskrevet indhold kan dokumenteres.](#)

Jeg har et godt forhold til en familie i et lejemål i opgangen, hvor vi har modtaget tilberedt mad og kage fra dem flere gange, og hvor jeg tilsvarende har givet dem poser med bl.a. frugt, nødder, kiks

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

og slik, flere gange. Det kan dokumenteres.

Fælles for ovenstående beskrevet er, at det er beboere der ikke har dansk oprindelse.

Mine børn og jeg er fra København, og det har altid været kilde til stor undren, at udvalgte mennesker med jysk baggrund vedblivende finder det *interessant* at det forholder sig således med os.

Under *Andre af mine henvendelser 2012-2020* (s. 31-34) i mails af 21 december 2017 og 6 april 2018 hhv. henvender jeg mig og nævner problemet med en vaskemaskine under 55A. Og som altid udviser Hobro Boligforening en ligegyldighed overfor mig når jeg henvender i anliggender der vedrører afdelingen jeg bor i.

Jeg har henvendt mig i forbindelse med forekomst af asbest på tørresnore og rør i tørrerum under 55A, tilbage i januar 2019. Den sag er afsluttet af kommunen under Plan og Byg 14 oktober 2020, hvor samme jurist, Sanne Kyndi Skovmose, som jeg nu har fået brev af 20 oktober 2020 (Beboerklagenævnet) var afsender af svar og afgørelser. Afgørelsen af 14 oktober 2020 var rodet og fejlagtig i forhold til datoer i sagen. Det gjorde jeg hende opmærksom på i brev af 19 oktober 2020, via e-boks.

Asbestsagen er afsluttet uden hensyntagen til beboerne i denne afdeling. Dokumentation i sagen af 4 august, 10 august, 11 august, 4 oktober, [fejl:14 oktober 2020], afsendte jeg til Embedslægen i Randers den 4 oktober 2020.

Jeg har fornylig, 18 oktober 2020 om formiddagen, henvendt mig til Skadeservice fordi ingen andre beboere synes at have kontaktet dem i forhold til kloakudslippet i kælderen, opdaget af mig 17 oktober 2020 om formiddagen. Telefonnummeret står på et stykke papir med Hobro Boligforenings logo på, udleveret til alle beboere, og skal bruges i tilfælde af at akutsituationer opstår vedrørende ejendom og lejemål. Jeg gør ikke gerne den slags ting mere, udelukkende grundet omstændighederne beskrevet i dette rapportlignende brev med bemærkninger. Men sådan et udslip er både sundhedsskadeligt og meget generende i forhold til lugtgener, så jeg ringede:

Notat på dagen:

Ringede til Skadeservice i dag, d. 18 oktober 2020 kl. ca. 10.20 og informerede dem om kloakvand/afføring i kælderrum ved vaskemaskine under 55A.

En kvinde var nølende omkring om det skulle ordnes i en weekend og ikke hverdag. Nårh, siger hun, du kan se afføring, hvordan lugter det. Da lagde jeg røret på. Ikke længe efter ringer en Bo Hundevad (?) 30857067 til mig fra Skadeservice. Han spørger ind til omtalte problem, og jeg fortæller igen hvordan noget af det nu er 'trådt' ud i kældergangen der løber under huset. Han siger at det lyder 'hyggeligt'. Jeg griner lidt og fortæller om vores naboer der lukker vinduerne i opgangen selvom det lugter af kloak. Han svarer (!) "Nårh, jamen det er jo på grund af kulden" ??!

Jeg holder lidt en pause og gentager pga. kulden? og spørger om hans navn og hvor han kommer fra. Bo Hundevad og han kører fra Aalborg, fortæller han. Jeg siger, at vi er i oktober måned og at det ikke er særlig koldt i disse dage hvorefter jeg beder ham hilse 'dem' og Hobro Boligforening.

Jeg forstår ikke hændelsen med Skadeservice. Det virker som om denne skadeservicemand kender til problematikken omkring Karen Lis Hvarre, Andersen og nu Lise Hansen og samlevers optagethed i at holde vinduerne i opgangen lukkede "fordi det trækker ad pommeren til nede hos os X" ... "på grund af kulden".

I 2019, tror jeg det var, måtte vi ringe til politiet fordi nogle vognlæs, fra et jernbaneprojekt oppe ved Hobro station, havde tabt både store betonlignende sten (et par dage før), samt en bunke sten af dem der ligger om togs Skinner. Disse sten lå på vejbanen og rundt om biler der var parkeret. Politiet ankommer og beder os om at finde en fejekost til at feje det væk med. Vores daværende nabo Møller, der også er kommet ned på gaden, løb op efter en han havde. Vi sørgede selv for at fjerne de fleste sten.

Jeg, og heller ikke mine børn, har generet andre beboere. Jeg tager ikke bevidst andres vaskemaskine og tørretumbler i deres vasketid, eller generer dem på andre måder respektløst og hensynsløst. Men jeg er begyndt at gøre gengæld når jeg har oplevet den slags mærkelige adfærd fra omtalte personer Karen Lis Hvarre og Lise Hansen og samlever, fordi Hobro Boligforening bevisligt ikke ønsker at hjælpe mig.

I forhold til omtalte besættelse omkring tændt lys i vaskerummet under 55C og åbne vinduer i

vores opgang (2019-2020) har jeg haft tænkt på, og kommet i tanke om, at selvfølgelig har jeg lov til at tænde lys og åbne vinduer når jeg vil. Jeg bor her også. Jeg betaler også til fælles el. Og selvom jeg har nævnt flere gange, igennem flere år (altid i forbindelse med klager ang. lyset i vaskerummet), at nogle beboere har apparater i deres kælderrum som bruger strøm på fælles el-regning – endda hver dag året rundt, idet der er tale om eksempelvis køleskab og fryserne, så har Hobro Boligforening ingenting foretaget sig. Det må de beboere gerne. Hellere end gerne. Og det er fint med mig, hvis sådanne tilladelser vedrørende forbrug på fællesskabet[s] vegne går begge veje.

Mine børn og jeg lader andre beboere være i fred, og blander os ikke i hvad de gør, andet end hvis de bevidst generer os. Jeg har aldrig deltaget i sladder, og har aldrig haft ønsket om at være den del af sådanne fællesskaber. Det bryder jeg mig slet ikke om.

Jeg har været hjælpsom overfor andre beboere, og kunne aldrig drømme om at lukke min dør for nogen. Jeg har kontaktet Hobro Boligforening når der har været problemer i anliggender vedrørende ejendommen. Og både når det angår disse anliggender, og når det vedrører de få beboere der ikke kan lade andre være i fred, og endog udviser hensynsløs og respektløs adfærd, da har Hobro Boligforening altid bedt mig om selv at klare problemerne, herunder kommet med mærkelige svar eller direkte ignoreret det. Dette kan dokumenteres i deres svar igennem årene til mig, og det kan endvidere dokumenteres i deres nuværende henvendelse til Beboerklagenævnet oktober 2020 og deres bevæggrund herfor.

Deres opførsel overfor mig, og derfor min familie, har været rystende og må være blandt ganske få fortilfælde i forhold til boligforeninger- og selskaber samlet set i Danmark.

Denne ejendom har desuden en meget lang historie med beboere, en lille gruppe, der ofte klager, altid sladrer ondt om andre og udvælger sig syndebukke.

Jeg kender heldigvis mig selv, og selvom det er meget vanskeligt at læse så ubegribelige usandheder og tilmed vide at det er delt vidt og bredt, så kan ingen af jer ryste mig ud af min tro på mig selv.

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

Andre af mine henvendelser 2012-2020

...

Iben Schartau

Søn 16-03-2014 19:38 ↶ □ → ...

Til: • udlejning@hobroboligforening.dk

Til Hobro Boligforening

Smedevej 28

9500 Hobro

Vedr. tilbud om leje af boligen på Vilh. Jensensvej 12, som jeg fik tilbudt pr. brev d. 13. marts 2014, med svarfrist d. 17. marts 2014 kl. 12. Det er et rigtig fint hus, som vi ville have sagt ja til, hvis ikke det var fordi der i boligen er den store forekomst af skimmelsvamp overalt. Det vil være en alt for stor sundhedsrisiko for os at flytte ind i sådan en bolig. Det er ikke gjort med bare at overmale skimmelsvampen. Boligen bør renses - sådan at alt tapetet fjernes, væggene og vinduespartier renses og behandles, samt at der indbygges flere luftkanaler flere steder. Der er hverken luftkanaler eller opvarmnings muligheder i Bryggers/Opbevaringsrum - og det rum er især hårdt ramt af skimmelsvamp. Hvis man er en familie der ikke er hjemme om dagen, er det svært at lufte nok ud - huset står uden ventilation om dagen. Her hvor vi bor nu, kan vi have et vindue åbent i løbet af dagen, fordi vi bor på 2. sal, men det kan man ikke i et hus (af hensyn til ubudne gæster). Så under de omstændigheder; husets tilstand med så meget skimmelsvamp, må vi desværre takke nej til tilbuddet. Det er ærgerligt.

Med venlig hilsen

Iben Schartau Schow

Jernbanegade 55A, 2. tv

9500 Hobro

...

NB: vores lejligheds toilet/baderum var ved vores indflytning blevet malet over med maling på vægge og fliser, og gulvet malet over med maling der ligner samme type som ude på altanen. Dørens inderside havde begyndende råd i bunden ved indflytning (påpeget og gennemgået med daværende ejendomsinspektør) og for nogle år siden måtte vi sætte en plade på det nederste stykke

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

af døren pga. råd. Der forefindes ikke vindue og ingen elektrisk udluftning i dette rum. En afklippet plasticting har altid siddet foran det hul der går op til taget. Herigennem kommer sort støv og fuglefjer, hvorfor jeg har sat tape over plastictingen. Malingen på vægge og gulv er for længst, for flere år siden, begyndt at skalle af. Dette er set af Hobro Boligforenings servicemænd i forbindelse med andet ærinde i dette toilet/baderum. Alle andre toilet/badeværelser i opgangen har fliser og ingen overmaling af disse. Lejlighedens vindueslister i stuen havde desuden pletter fra skimmelsvamp, også inspiceret af daværende ejendomsinspektør. Og skimmelsvamp har en tendens til at samle sig langs vinduesrammer.

...

Iben Schartau

Tor 21-12-2017 08:43 ↶ □ → ...

Til: • service@hobroboligforening.dk

Til Hobro Boligforening

For et stykke tid siden, fortalte jeg til en af servicemændene, at vaskemaskine i kælderen under Jernbanegade 55A, Hobro, ikke virker ordentligt; varmelegemet i maskinen må være i stykker, for den vasker kun med koldt vand. I dag har jeg prøvet at køre et 60 grader program, og vaskemaskinen vasker stadig kun med koldt vand. Er det muligt at få den repareret? Vaskemaskinen hvor også tørretumbleren er, i kælderen under Jernbanegade 55C, bruger ca. 70-80 min. på en kogevaske, og programmet; 60 grader, skånevask, bliver ved hovedvasken hvis man ikke selv trykker programmet videre. Det vil sige, når man kommer ned til tøjet ved det tidspunkt hvor maskinen i følge tiden skulle være færdig, står den stadig og vasker på hovedvask.

Mvh. Iben Schartau Schow

...

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

Iben Schartau

Fre 06-04-2018 13:19 ↶ □ → ⋯

Til: • post@hobroboligforening.dk

Til

Hobro Boligforening

Smedevej 28

9500 Hobro

Denne henvendelse er udelukkende skrevet efter råd fra politiet.

I dag ca. kl. 12. 15 sad x-person (Jernbanegade X 9500 Hobro) nede på bænken ved den lille vaskemaskine og ville vaske. Mit tøj var ved at centrifugere. Jeg sagde, at *hen* jo havde booket tid nu nede i det store vaskeri (det har jeg dokumenteret ved at tage et billede), men til det svarede *hen* nej, og lidt efter sagde *hen*, at *hens* tid var taget. *Hen* ville have den lille maskine. Jeg gentog at *hen* jo havde vasketid ned i det store. *Hen* blev vred, bandede og slog min telefon ud af mine hænder og gik imod mig da jeg havde samlet den op (jeg havde min ene søn i telefonen, så han kan bevidne at der opstod lettere tumult). Jeg fik *hen* væk fra mig, og *hen* sagde at jeg havde angrebet *hen*. *Hen* gik ned til det andet vaskerum, og der så jeg, at vasketiden ikke var taget af andre. For nogle dage siden hørte vi *hen* råbe (...) ned i lejligheden, så jeg ved ikke om *hen* er syg igen. Jeg har altid været gode venner med *hen*, indtil sidste gang *hen* blev syg og hentet af politiet og ambulancen. Efter den tid har *hen* virket vred på mig. Jeg synes det er synd for *hen*, og ønsker *hen* det bedste. Jeg gjorde det klart for politiet at jeg ikke ringede for at anmelde *hen*, men at *hen* muligvis er syg igen, og om der måske var nogle kontaktpersoner til *hen* i sådanne tilfælde. Jeg tror aldrig *hen* ville kunne finde på at gøre børn noget, men der færdes ind imellem mindre børn (uden forældre) i vaskekælderen. Jeg er udmærket klar over den 'heksejagt' vi er omfattet af her i boligforeningen, og derfor skriver jeg som nævnt udelukkende til jer efter råd fra politiet. Sidste gang jeg henvendte mig ang. den lille vaskemaskine gik der over to måneder inden I fik den repareret/udskiftet, og efter at jeg endnu en gang mødte en servicemand, der sagde; "nårh, vi troede kun det var dig" der henvendte sig ang. vaskemaskinen, som om at når nu ingen andre havde bemærket at maskinen vaskede med koldt vand, så var der sikkert ikke noget i vejen med den. I har før fået brev fra mig ang. en ældre mand, der var klaget over flere gange, og alligevel tog I hans parti. Jeg er ligeglad med at vi er valgt som syndebukke, for ellers var det vel gået ud over andre.

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

Vi har fået stoppet vores tøjvask når vi har haft vasketid, vi har fået stoppet tørretumbleren (m.m.), og mødt vrede når jeg har påpeget over for et par, at de satte tøj over for derefter først at hente det flere timer senere. Dette skete systematisk. Det er synd for x-person at *hen* er syg og jeg har ondt af *hen*, så dette er sendt efter råd fra politiet, og er hermed information om ovennævnte episode.

Iben Schartau Schow, Jernbanegade 55A, 2. tv, 9500 Hobro

...

Iben Schartau

Tor 30-05-2019 15:34 ↶ □ → ...

Til: • Karina Karlsen

Hej igen

Tak for dit svar.

Lige siden vi flyttede ind, har andre beboere, og især nogle stykker, haft meget travlt med mig. Og det er synd for dem, for desværre er der intet at komme efter. Både mine børn og jeg, overholder alt i forhold til de regler der er i ejendommen. Det er jo uendelig nemt at være flere om at bagtale groft, lyve og sprede løgne, og det bliver der, og det ved I, for det har I kendskab til, og når man får den ide, at samle x-antal såkaldt underskrifter, ja, så er det ingen sag. Det er en farlig og ondskabsfuld adfærd, for det kan bringe uskyldige i alvorlig ulykke. Det laves der film om. Denne ejendom kunne være så utrolig velfungerende, hvis det ikke var for de psykisk ødelæggende mennesker, der altid har travlt med visse andre beboere. Men jeg er sikker på, at sådan har det været igennem mange, mange år, længe før vi flyttede ind. Jeg vil ikke mere acceptere den form for chikane. I har modtaget, igennem årene, flere henvendelser fra mig, når I, på baggrund af urimelig opførsel fra klagerne, altid har taget klagerne parti. Så har I taget låse af døre, så har I hængt anvisningssedler op om ikke at gøre det ene og det andet, med baggrund i det der irriterede disse klagerne. På trods af, at der faktisk ikke har været nogen problemer, andet end at klagerne som altid er irriterede på andre. De henvendelser I har fået af mig, dem bør I være i besiddelse af. I må bede de mennesker om at behandle mig ordentligt. Jeg lader andre være i fred, og de skal i allerhøjeste grad også lade mig være i fred. Det er grove beskyldninger jeg modtog i brev af 22 maj 2019. Jeg ved, at der ingen dokumentation kan være, og i tilfælde af at jeg modtager flere klager, da må jeg bede om at få udleveret dokumentation og så må jeg henvende mig til en advokat. For nu er det nok!

Det var godt at se, at I fik talt med beboeren i stuen th. så hun kunne gøre rent efter sig, når hun vasker tøj!

Venlig hilsen Iben

Andre beboeres adfærd bl.a. med billeddokumentation

- som Hobro Boligforening accepterer

I mine henvendelser til Hobro Boligforening igennem årene, fremgår indimellem alvorlige hændelser som jeg og mine børn oplever. Jeg beskriver endvidere hvordan en lille udvalgt skare beboere opfører sig. Men intet af det har Hobro Boligforening nogensinde taget til efterretning og handlet på. Politiet er (som nævnt) endda ved flere lejligheder ankommet i forhold til andre beboeres adfærd, og alligevel er det mig der altid er- og har været noget galt med.

Ingen, ikke en eneste af de involverede, har indrømmet en eneste ting og dermed deres andel i konflikterne. Det har jeg. Jeg har fortalt sandfærdigt om hvordan jeg har følt mig nødsaget til at reagere på deres opførsel.

Herunder billeddokumentation, som et udsnit for hvad Hobro Boligforening tillader og- eller ikke holder opsyn med. Der har været meget andet der har været efterladt i kælderen, stakke af reklamer/aviser på postkasserne og manglende oprydning efter brug af vaskerum igennem alle de år vi har boet her. **Dette udelukkende for at dokumentere hvad Hobro Boligforening ser igennem fingre med når det gælder andre, for jeg blander mig aldrig i hvad andre foretager sig.** Kun efter de klager og advarsler jeg har fået, eller de evige bemærkninger om lys tændt i vaskerummet, da har jeg påpeget andre beboeres adfærd.

Aviser og reklamer oven på postkasserne, 30 juni 2020 (ikke tilladt jf. brandreglement)

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

Henstillet fjernsyn i kælder ved dør ud til gårdområde, 21 juli 2020

Effekter i kældergang, 21 juli 2020

Effekter i kældergang, 21 juli 2020

Aviser og reklamer oven på postkasserne, 21 juli 2020 (ikke tilladt jf. brandreglement)

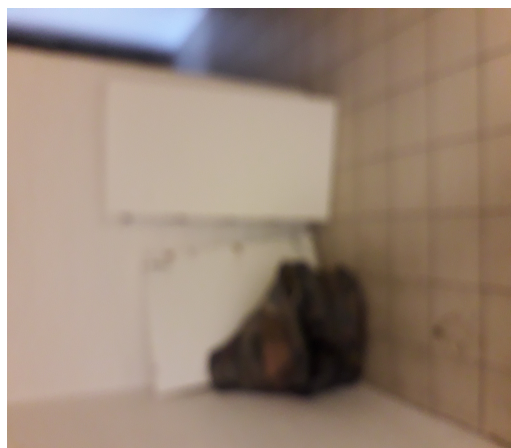
Effekter sat ud ved området for affaldsbeholdere, 21 juli 2020. Det er storskraldeffekter, som vi har fået besked på at beboere selv skal sørge for, ved at ringe til storskrald for at bede dem afhente sådanne ting, da ordningen med at servicemændene tager sig af det, ophørte for nogle år siden.

Effekter og fjernsyn på vogn afhentet af servicemand under Hobro Boligforening, 21 juli 2020

Effekter ved område for affaldsbeholdere, 10 og 12 august 2020

Effekter i kældergang, 12 august 2020

Aviser/reklamer og indkøbsnet på postkasser, 12 august 2020

12 august 2020 (samme pose som i juli)

Asbest i kælder, i tørrerum under Jernbanegade 55A

– billeddokumentation

Hobro Boligforening, og heller ikke Mariagerfjord Kommune, Plan og Byg ved jurist Sanne Kyndi Skovmose, kan forklare sig ud af den meget alvorlige situation jeg har påpeget i breve af 4 august 2020, 11 august 2020 og 4 oktober 2020. Der er tale om asbestforurening som beboerne i afdelingen aldrig er blevet informeret om. Der er tale om, at Hobro Boligforening ikke har taget initiativ til at sanere tørrerummet, men blot har sat nogle rør udenpå, der i øvrigt ikke er dækkende. Åbne huller fra undersøgelsen i februar 2019, der vel at mærke **ikke** er analyseret, ses stadig den dag i dag. Der er ingen tvivl om, at der er tale om materiale med asbestindhold direkte forekommende på tørresnorene.

Ifølge jurist Sanne Kyndi Skovmose og Plan og Byg i brev af 10 august 2020 skulle Hobro Boligforening have sendt mig en mail 7 marts 2019 vedrørende undersøgelsen der havde været foretaget i februar 2019. Den har jeg aldrig modtaget, og forklaring omkring det forhold (usandhed) forklarer jeg i brev af 11 august 2020 til Plan og Byg.

Efter mine bemærkninger og billeder af skaderne af 11 august 2020 til deres foreløbige udkast af afgørelse af 10 august 2020 hører jeg ikke noget i næsten to måneder. Jeg skriver da igen 4 oktober 2020 og sender igen de fem billeder (fra 11 august) samt otte andre billeder.

14 oktober 2020 får jeg en afgørelse ved jurist Sanne Kyndi Skovmose, hvori hun i øvrigt skriver i et sprog som om brevet ikke er henvendt til mig. [Sanne Kyndi Skovmose var formand i Beboerklagenævnet hvor mit lejemål blev gjort betinget]

Et udvalg af billeder i en længere række:

Hobro Boligforening

Lige meget hvordan jeg har forklaret mig til Hobro Boligforening, igennem årene, har alle mine forsøg været forgæves. Hobro Boligforening har udvist svær ligegyldighed. Man kan ved selvsyn læse hvad jeg beretter, og der er altså tale om alvorlige hændelser især fra 16 maj og 16 oktober 2012. Samtidig er deres ligegyldighed dokumenteret i svarene jeg får fra dem. Som eksempelvis da jeg 27 august 2019 skriver om en beboer der stadig bruger vaskeriet i min vasketid, og hvor jeg i samme åndedrag fortæller om hans værksted, som han holder sig i sit kælderrum. Jeg får svar samme dag fra boligforeningen ved Karina Karlsen af 27 august 2019, der foreslår at jeg selv taler med ham:

”Jeg er enig med dig i, at det ikke er i orden at beboeren tager din vasketid. Har du prøvet at sige det til vedkommende? Det bedste er jo altid, at problemet forsøges løst uden klager, som altid vil give dårlig stemning (...) Hvis du og min. 1 anden i afdelingen er generet, kan I sammen sende en skriftlig klage med underskrifter og vi vil derefter sende 1. advarsel i henhold til lejeloven til lejeren” (Karina Karlsen, 27 august 2019, Indbringelse med bilag, s. 22).

Hobro Boligforening opfordrer til underskriftindsamlinger og advarsler, i stedet for at møde imellem parterne. Og Hobro Boligforening synes altså ingen problemer at have i forhold til dårlig stemning, trods udmeldinger om det modsatte, når det kommer til mig. Og de er ikke interesserede i at høre min side af sagen. Intet at det jeg fortæller, og har berettet om igennem årene, er blevet taget i betragtning.

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

Det faktum at en beboer holder sig et værksted, hvor der tilmed lugter i kælder og opgange af noget han sprayer, og hvor han bruger maskiner på fælles el-regning (se også 28 maj 2019 og rekommanderet brev af 2 oktober 2020, Indbringelse med bilag s. 19 og 42/43) og uden udluftningssystem, synes at være fuldt ud acceptabelt for Hobro Boligforening.

At beboere holder sig køleskabe og fryser i deres kælderrum på den fælles el-regning er ligeledes acceptabelt (rekommanderet brev af 2 oktober 2020, Indbringelse med bilag, s.43), men at jeg lader lyset være tændt i vaskerum når jeg vasker tøj er fuldstændig uacceptabelt (1. klage af 22 maj 2019). Dette alvorlige problem med lyset jeg er skyld i, er genstand for megen opmærksomhed hos Karen Lis Hvarre m.fl. (også mobiloptagelse af 28 september 2020). Men jeg betaler faktisk også for fælles el, og jeg betaler til dem der har køle/frys i deres kælderrum, og også hvis de i deres kælderrum har lys og maskiner.

”Min yngste søn er meget bange. Han græder meget bagefter. Vi har afmonteret batteriet til ringklokken. Han bliver nu forskrækket selv når det banker på døren, og er nervøs for at møde LT's samlever.” (16 maj 2012)

Hobro Boligforening kunne ikke være mere ligeglade. Vi satte aldrig batterier i ringskokken igen.

At tale med begge parter som det allerførste, og gerne høre klageren om hvorvidt denne selv mener at kunne have del i konflikten, netop dét aspekt er jo altafgørende. Selvfølgelig skal der to (og flere) til en konflikt.

”Jeg er glad for at du giver din forklaring af sagen og den vil der selvfølgelig blive set på og taget hensyn til, ved yderligere klager. Vi vil så vidt muligt også bede om dokumentation, evt. i form af billeder ved eventuelle klager.” (Karina Karlsen, Hobro Boligforening, 29 maj 2019)

Klagerne jeg har modtaget, hvis indhold for flere punkters vedkommende er usande, og kan dokumenteres som usande, bliver ikke trukket tilbage trods mine forklaringer. For mig gælder andre *regler*.

”Vi er nødt til at gå ud fra, at de klagende står inde for rigtigheden af de oplyste klagepunkter.” (Karina Karlsen, Hobro Boligforening, 29 maj 2019)

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

Og Hobro Boligforening afkræver ikke dokumentation for disse beskyldninger fra klagerne Karen Lis Hvarre og Lise Hansen og samlever, samt af medunderskriverne. Der er frit slag for dem, på et hvilket som helst tidspunkt, at kunne beskylde mig, og os, [for] hvad de nu skulle finde på. Det er en farlig og meget utryk situation af befinde sig i.

Den 4 august 2020 sender jeg klage over rygning og krukker, og får svar fra Hobro Boligforening ved Karina Karlsen samme dag. Og igen beder Karina Karlsen mig om selv at tale med beboerne om det på trods af at krukker på kanten af altaner er direkte farligt, og hører under Hobro Boligforenings ansvarsområde:

”Jeg forstår godt din bekymring for, om krukkerne falder ned. Du kunne jo evt. sige til de naboer der har krukkerne stående yderligt, at du er bekymret”

Den 22 august 2020 sender jeg Hobro Boligforening svar på ovenstående:

"I ejendomme må genstande ikke anbringes eller anvendes på en sådan måde, at de kan vælte eller falde ned og derved medføre fare eller ulempe for forbipasserende." Ordensbekendtgørelsen, retsinformation.dk (under Justitsministeriet), kap. 2, § 13, stk. 3

(...) Min information omkring rygning der generer andre lejemaal og dets beboere, og ikke mindst krukker på kanten af altaner, der ikke er lovlig, hvorunder der i øvrigt både kan stå cykler, klapvogne og være børn lige nedenfor, var en reel information om problematiske forhold. Det var samtidig en prøve i forhold til at dokumentere jeres altid afvisende attitude overfor mig, når jeg henvender mig i anliggender vedrørende denne ejendom Jernbanegade 55A-C” (Indbringelse med bilag s. 34)

Hobro Boligforening er da nødt til at reagere, og Karina Karlsen sender en besked til en anden medarbejder om problemet (Indbringelse med bilag, s. 34).

Efterfølgende sendes der breve ud af 26 august 2020 til beboerne i afdelingen.

(Indbringelse med bilag s. 33)

Lagt sammen med forekomst af asbest i tørrerum og Hobro Boligforenings manglende vilje til informere beboerne og få tørrerummet saneret, samt måden de har opført sig på overfor mig og

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

derved min familie, igennem mange år, da har Hobro Boligforening misligholdt deres forpligtelser som boligselskab, i særdeles alvorlig grad.

Man undres stærkt over at Hobro Boligforening er så opsatte på at få mig (og min familie) ud af mit lejemål, når de annoncerer efter lejere til ledige lejemål i Hadsund, Arden og Hobro (og opland), i lokalavisen hver uge i månedsvis.

Først efter at jeg opdagede asbest og fortalte en servicemand under Hobro Boligforening om det sidst i januar 2019, og da havde været lejer i 8 år, får jeg efterfølgende en advarsel allerede i maj 2019. Og jeg får endnu en året efter – og det fra samme person repræsentantskabsmedlem **Karen Lis Hvarre**. Klagerne er desuden underskrevet af personer der ikke selv har overværet den konflikt der har været. Det synes nærmest som om både Hobro Boligforening og de få omtalte personer er gået sammen om at få mit lejemål opsagt.

Vedrørende et hjerte og en smiley, tegnet med vaskbar tusch, som fremgår af bilag til Indbringelse med bilag af 20 oktober 2020, så er dette tegnet omtrent i weekenden 16/18 oktober 2020 fordi Lise Hansen som fortalt, stod og bankede med en kost på vinduet fra hendes altan for at få vinduet til at lukke (det er hun fortsat med lige siden – stoppede brat den 26 oktober 2020 [27 oktober, aften, gjorde hun det igen]). Derfor tegnede jeg hjertet og smileyen.

At Hobro Boligforening overhovedet kan finde på at sende sådan en sag til Beboerklagenævnet når man tager al den dokumentationen der er i sagen i betragtning, der ikke taler til Hobro Boligforenings fordel, fortæller desværre, at heller ikke disse bemærkninger jeg *får lov* til at give, (Beboerklagenævnet af 20 oktober 2020) vil blive taget i betragtning. Det er en formel ret man som borger (beboer) har og bliver givet, men kun på papiret, for sagens udkomme er alligevel bestemt på forhånd.

Datoer:

28 september 2020 modtog Hobro Boligforening min mail om hændelsen samme dag.

5 oktober 2020 modtog Hobro Boligforening mit rekommanderede brev af 2 oktober 2020.

6 oktober 2020 modtog jeg nedenstående svar:

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

Jette Christensen <jc@hobroboligforening.dk>
Tir 06-10-2020 11:26
↩

Til: Dig

Kære Iben

Tak for dit brev.

Vi har fuld forståelse for det du skriver. Men vi kan love dig, at vi på ingen måde, som du giver udtryk for i dit brev, har del i de stridigheder der er mellem jer beboere. Vi arbejder ikke sammen med nogen for at smide andre ud.

Vi administrerer alle de opgaver der er i forbindelse med en boligforening. Det være sig både markvandring, afholdelse af beboermøder, vedligeholdelse af ejendommene, pasning af de grønne områder, lejekontrakter, varmeregnskaber, opsigelser, rykkere og blandt andet også klager.

Her er det vores opgave at formidle klagen videre fra dem der klager - til den pågældende. Så hvis du og en anden nabo vil klage over en tredje person, sender I klagen til os med underskrifter på, og den skal vi så formidle videre til den pågældende.

Du nævner i dit brev, at vores logo var på det stykke papir som Karen Lis Hvarre gik rundt med, og at du derfor mener, at vi er i "ledtog" med hende.

Her er vi nødt til at understrege, at dette absolut ikke er tilfældet. Vores logo forefindes på alle vores blanketter. Og den klageformular man skal bruge ved en evt. klage, som kan hentes på vores hjemmeside, er ligeledes påtrykt med vores logo på.

Med hensyn til det møde du nævner boligforeningen har haft, så er det helt sikkert det nyligt afholdte beboermøde den 17. september 2020, hvor alle beboere har været inviteret.

Vi takker for din henvendelse og gemmer den i sagen, sammen med de øvrige dokumenter. Vi tager alle henvendelser meget alvorlige og gør absolut ikke forskel på vores lejere.

Med venlig hilsen

Jette Christensen
Smedevej 28
9500 Hobro
Tlf. 98 52 00 88

Journalnr: 03.12.12-G01-4-20

7 oktober 2020 er Lise Hansen og samlevers klage af 28[29] september 2020 stemplet som modtaget af Hobro Boligforening.

8 oktober 2020 fremsender Hobro Boligforening sagen for Beboerklagenævnet, hvor et stempel for modtagelse har datoen **14 oktober 2020**

8 oktober 2020 (beskrevet som 4.klage): brev til mig med 3. klage med besked om at sagen indbringes for Beboerklagenævnet. Men jeg modtager det via e-boks 16 oktober (åbner det først eftermiddag 18 oktober), fordi jeg **den 12 oktober** skrev til Hobro Boligforening, at jeg fremover skulle have al henvendelse fra dem sendt via Digital Post. De har før sendt oplysninger til alle beboere via den kanal, hvorimod deres klager m.m. afleveres i konvolut, leveret af en servicemand, i ens postkasse. Jeg skriver i mailen af 12 oktober, at jeg også vil aflevere denne besked på boligforeningens adresse. Der ankommer dog alligevel et brev fra Hobro Boligforening, men med posten. Det afleverer jeg uåbnet tilbage til dem den 16 oktober om formiddagen, hvor jeg samtidig afleverer beskeden af 12 oktober underskrevet. Jeg taler da med en medarbejder (Jette Christensen?) og hun kan ikke lige forstå det med Digital Post, at jeg fremover vil have *alle* henvendelser fra dem via den kanal: ”men også advarsler?” spørger hun undrende. Da jeg ankom havde jeg lagt det uåbnede brev og papiret af 12 oktober på disken. Hun ser mit navn på papiret og siger: ”Nååårh, det var godt at få ansigt på” og spørger hvad det uåbnede brev er for noget. Jeg svarer, at det ved jeg ikke (det er uåbnet). Men det vidste hun godt, for samme dag (16 oktober) indløb jo deres 3 advarsel nu via e-boks, som jeg så den 18 oktober.

14 oktober 2020 er Hobro Boligforenings indbringelse for Beboerklagenævnet stemplet i Byrådssekretariatet den 14 oktober 2020.

14 oktober 2020 får jeg afgørelse fra Plan og Byg ved jurist Sanne Kyndi Skovmose, der roder alvorligt rundt i datoerne i asbestsagen, så man ryster på hovedet, bl.a. dette:

”Lejer fremsendte yderligere billeder til sagen den 12. oktober 2020, og rykkede for en afgørelse. De nye billeder viser huller og forskydninger på lige rørføringer.”

Nej, det gjorde jeg ikke 12 oktober, men den 4 oktober. Til gengæld fik Hobro Boligforening min henvendelse om Digital Post 12 oktober.

19 oktober 2020 skriver jeg til jurist Sanne Kyndi Skovmose og korrigerer hende i datoerne og skriver til sidst i brevet: ”Dit og Plan og Bygs sjukskearbejde, for borgernes penge, er jeg ikke overrasket over”

20 oktober 2020 brev fra Beboerklagenævnet ved jurist Sanne Kyndi Skovmose [formand i Beboerklagenævnet hvor mit lejemål blev gjort betinget], at de har modtaget sagen fra Hobro

Boligforening, og jeg nu har to uger til at komme med bemærkninger til sagen.

Det er tydeligt, at Hobro Boligforening ikke har haft den mindste interesse i at lade min stemme gælde, og heller ikke Mariagerfjord Kommune ved Beboerklagenævnet, jurist Sanne Kyndi Skovmose og hvem der nu står bag. Men, det er jo slet ikke noget nyt. Det er en gammel kending.

Konklusion

”Vi tager alle henvendelser meget alvorlige og gør absolut ikke forskel på vores lejere.” (Hobro Boligforening ved Jette Christensen, 6 oktober 2020)

Den behandling jeg, og derfor også mine børn, har været udsat for, må høre til blandt de meget få, og derfor næsten være uden almindelig fortilfælde. Vi, der flyttede fra København i juni 2011 for at være tættere på mine børns far der efter 23 år i København flyttede tilbage til hjemegn og egen familie. En stor beslutning for mine børn og mit vedkommende. En beslutning jeg først i dag, netop i denne tid, fortryder.

Svære beslutninger som man tager i livet, der måske i starten foranlediger vanskeligheder, kan vise sig at være for et samlet gode på et senere tidspunkt, og man ved jo aldrig hvad andre valg ville have forårsaget. Men først nu fortryder jeg det valg vi tog i 2011, som det eneste jeg har fortrudt i mit liv. Vi har aldrig haft godt af at bo her i Hobro.

Sådan som jeg er omtalt og beskrevet igennem over 9 år, både i skriftlige og mundtlige overleveringer er uopretteligt. Det kan jeg aldrig få godtgjort og retfærdigt udredt. En ubodelig skade er gjort, der jo selvfølgelig er gået ud over mine børn også. Der er direkte tale om et karaktermord og forsøg på psykisk og social eliminering. Det har samtidig fritaget involverede beskrevet her, for ethvert ansvar. Hobro Boligforening har ligeledes frikendt sig selv for egne og lovgivningsmæssige forpligtigelser, og har aldrig handlet professionelt og objektivt.

Urimeligheden over alt det her er indimellem ikke nem at bære, men det skal nok fortage sig.

Hverken mine børn eller jeg er gjort af sådan et materiale som alle de (og I) involverede, og det er vi lykkelige for. En stærk følelse, en slags massiv modstand indeni, opstået af at blive beskyldt for noget jeg ikke har gjort, igennem mange år, skal jeg ikke længere bære rundt på.

Samvittighedsfulde mennesker genkender følelsen, tror jeg. Det er ikke til at bære, når man uretmæssigt bliver beskyldt for noget man ikke har gjort, eller omtalt og set på, som et menneske man slet ikke er.

Vores postkasse, 30 juni 2020: for hvad skal man stille op imod ondskabsfuld og farlig adfærd?